

QUÁN CƠM NGHÈO MIỀN NAM NƯỚC VIỆT YÊU DẤU

Thư Viết Từ Hà Nội ()*

Các Bạn,

Lang thang từ Sài Gòn tới Lạng Sơn, có rất nhiều chuyện, xin gửi các bạn vài tấm hình về cuộc sống của người nghèo trước đây.

Cuộc sống "xa hoa" của người giàu có ở Việt Nam (VN) thì bên Mỹ cũng chưa so sánh được(!) nên xin kể sau.

Sài Gòn có mấy quán cơm như thế này, nhưng quán cơm trong hình chụp trên đây là "độc đáo" nhất:

- Người bảo trợ duy nhất (cô xin được giấu tên) là một người con gái đẹp cả vóc dáng lẫn tâm hồn, vừa tròn 33 tuổi, sinh tại Sài Gòn, Đạo Phật, dù cô thú nhận là không mấy khi có thời giờ đến Chùa lễ Phật hoặc đọc kinh, chưa từng xuất ngoại, vì không muốn ai biết đến và không bao giờ cho báo chí phỏng vấn nên đã nhờ ông Hán, 53 tuổi, một người Công Giáo Bắc Kỳ di cư làm "phát ngôn viên"

- Mỗi bữa ăn 2000 đồng VN (10 cents) và cô chỉ "đủ sức" lo 350 phần ăn/ngày. Ba ngày một tuần. Thực ra nhận 10 cents cho mỗi phần ăn chỉ là hình thức trả lương cho 3 người nấu, nhưng phần nhiều họ lại dùng mua chén đũa cho khách hàng, nhiều khi cũng không đủ.

- Quán cơm tương tự trên đường Ngô Quyền, Quận 10 thì được bảo trợ bởi một nhóm Việt Kiều bên Australia [*Úc Đại Lợi*] và một số Sinh Viên tự nguyện, có thể cung cấp 1500 phần ăn một ngày.

- Ở Quán cơm Bệnh Viện Chợ Rẫy, chủ yếu là đồ chay (vegetable) tôi thấy có các Di phước, vài người Sweden [*Thụy sĩ*], Canadian [*Gia Nã Đại*] ngồi gọt xu hào, cà rốt rất vui vẻ.

- Quán cơm ở Viện Ung Thư Gia Định cung cấp thức ăn cho bệnh nhân miễn phí 24/24.

Nói chung nếu muốn giúp đỡ những người này thì chỉ cần gọi điện thoại hỏi nhu cầu, gạo, đường, dầu ăn, xì dầu... hàng chục thứ, thứ nào cũng quý, rồi mình đến thẳng cho những nhà buôn gần đó, họ sẽ giao tận chỗ rồi gửi biên nhận đảng hoàng.

Đặc biệt là họ không thích nhận tiền mặt, sợ bị hiểu lầm, ở Viện Ung Thư, nếu ai muốn cho tiền, thường họ sẽ cho biết thân nhân người bệnh nào đang gặp khó khăn, mình có thể trao tận tay sau khi nghe hoàn cảnh từng người.

Không thấy ở Hà Nội có loại quán cơm này nên tôi gửi kèm hình chụp bài "TÂM LÒNG THIỆN DÂNG ĐỒI" cùng lúc được đăng trên các tờ báo AN NINH THỦ ĐÔ, TUẦN THỂ THAO, và BÓNG ĐÁ (3 tờ báo ăn khách nhất Hà Nội).

Hình như ở Hà Nội, khi thấy có ai làm việc thiện thì KẼ CUỐP (Báo An Ninh) hoặc các trận đấu Bóng Đá dù đang sôi nổi cách mấy cũng phải dừng lại... để “xem”!

Đặc biệt là bài viết về nữ TỶ PHÚ LÊ PHƯƠNG DUNG chỉ đề cao cô là người sinh ở miền Bắc, không thấy đề cập cô ấy làm việc thiện nào rõ ràng, chỉ thấy viết là cô ấy mang tiền CHO người nghèo, mà

nhất định phải là người nghèo ở MIỀN NAM(!), thành ra tôi đoán là ngoài Bắc chẳng còn ai nghèo nữa. Khó hiểu thật!

SUY NGHĨ CỦA TÔI

Hơn hai mươi năm qua, quả thật là MIỀN NAM đã GIẢI PHÓNG MIỀN BẮC khỏi ĐÓI KHỔ và LẠC HẬU, người dân miền Bắc đã có gạo để ăn, thay vì phải độn khoai sắn, và đã "biết" dùng những tiện nghi sơ đẳng như điện, TV, xe hơi, xe gắn máy, máy giặt, v.v..

Kể ra cũng tốt thôi, người dân miền Bắc đã thấy được sự "PHỒN VINH GIẢ TẠO" của Chủ Nghĩa Tư bản dù sao cũng tốt hơn cái "NGHEÒ ĐÓI THỰC SỰ" của CHỦ NGHĨA CỘNG SẢN và xu hướng này sẽ không thể xoay ngược lại được nữa.

Nhưng MIỀN NAM mới chỉ GIẢI PHÓNG MIỀN BẮC VỀ VẬT CHẤT chứ chưa kịp GIẢI PHÓNG TRI THỨC cho MIỀN BẮC, cho nên người miền Bắc vẫn LOAY HOAY KHÔNG BIẾT LÀM GÌ, chỉ biết LÀM... BAY do LÒNG THAM vô tận cuốn hút.

Điều quan trọng hơn nữa là vì THIẾU TRI THỨC nên người miền Bắc ĐÃ KHÔNG BIẾT ON mà còn tìm cách BÓC LỘT người Miền Nam càng nhiều càng tốt!

Cái Miền Nam "được" trả giá cho công trình GIẢI PHÓNG MIỀN BẮC là MỘT TRIỆU HỌC BỔNG VÔ GIÁ (invaluable scholarships) đi du học khắp năm châu, trong đó có gia đình chúng ta.

Vẫn còn khoảng 29 triệu người MIỀN NAM cùng thời với chúng mình, ĐANG ĐAU KHỔ.

Lời bàn: đời sống “tâm linh” của con người, dù là người VN, người Tàu, hay người Mỹ, v.v., đóng một vai trò rất quan trọng cho nhân loại nói chung và cho VN nói riêng. Một phần trong đời sống của người miền nam nước VN trước ngày 30-4-1975 đã được giáo dục bằng tôn giáo. Những tôn giáo chính như Cao đài, Công giáo, Phật giáo, Đạo thờ Ông Bà cho mọi người không phân biệt tôn giáo, v.v. dưới hai triều đại Việt Nam Cộng Hòa đã đóng một vai trò to lớn trong đời sống của mọi người dân miền nam VN. Khi nhắc đến “**người miền nam**” là chúng ta cũng phải bao gồm gần một triệu **người miền bắc di cư vào nam năm 1954** lánh nạn cộng sản miền bắc VN.

Vì người miền nam được giáo dục trong một môi trường **nhân bản** và có “**Đạo**” nên trong mỗi con người miền nam VN tiềm tàng tính hiền và nhân từ, tình yêu gia đình, yêu quê hương và dân tộc, tính biết “chia sẻ” với người anh em đồng loại, v.v., những đức tính như thế đã ăn sâu trong tâm khảm của người miền nam qua nhiều thế hệ. Vì thế, đời sống “**Đạo**” và tinh thần “**Một miếng khi đói bằng một gói khi no**” nên tiếp tục được giới thiệu và loan truyền đến các người anh em **phía bên kia (**)**.

Khi mọi người hiểu và giác ngộ... thì thật là đại phúc cho nước VN ta. Lúc bấy giờ chủ thuyết Cộng sản sẽ tự hủy thôi, quê hương VN sẽ trở lại hình chữ “**S**” vẹn toàn. Thật là đơn giản vì **chủ thuyết Cộng sản chủ trương Tam Vô (Vô Tổ quốc, Vô Gia đình, và Vô Đạo)**, là **tập trung quyền lực, và chống lại loài người**.

BKT

(*): tác giả không đặt tựa cho bức thư này, mà những bức “**Thư Viết Từ...**” thì nhiều lắm, nên Ban Kỹ Thuật xin phép tác giả tự đặt cho bức thư này một cái tựa để công việc tham khảo được dễ dàng sau này. Đa tạ.

(**): “**phía bên kia**” là những người biết nói tiếng Việt nhưng vẫn còn tin tưởng, ủng hộ, và tuyên truyền cho chủ nghĩa xã hội phi nhân Cộng sản.